

Rainer Maria Rilke: Venedig / Wenecja (tł. Ela Binswanger)

Rainer Maria Rilke: Wenecja I

Miasto, marmur, nocy gwarna,
obce krzyki, wybór padł,
wnet gondola, smukła, czarna,
cicho sunie w ciemną dal.

Gondolierzy wiosłem, szeptem
przekazują sobie coś,
a z kościołów głuchym echem
spływa na nas mroczna noc.

Kręte szlaki giną naraz,
zda się: ja, to martwy wódz,
tęskne Ave niesie fala, -
oni - wiodą mnie po grób.

(tł. Ela Binswanger)

*

Rainer Maria Rilke: Venedig I

Fremdes Rufen. Und wir wählen
eine Gondel, schwarz und schlank:
Leises Gleiten an den Pfählen
einer Marmorstadt entlang.

Still. Die Schiffer nur erzählen
sich. Die Ruder rauschen sacht,
und aus Kirchen und Kanälen
winkt uns eine fremde Nacht.

Und der schwarze Pfad wird leiser,
fernes Ave weht die Luft, -
traun: Ich bin ein toter Kaiser,
und sie lenken mich zur Gruft.

*

Od 9 maja do 11 września. Lato roku 1912 spędza Rilke w Wenecji. Najpierw mieszka przy nabrzeżu Zattere przy Ponte Calcina, zaś od 1 czerwca zajmuje pokoje w mezzanino księżnej Marie Taxis w Palazzo Valmarana przy placu San Vio.

*

ilustracja: "Venezia, bacino di San Marco", scuola Veneta/szkoła wenecka, druga poł. XIX wieku